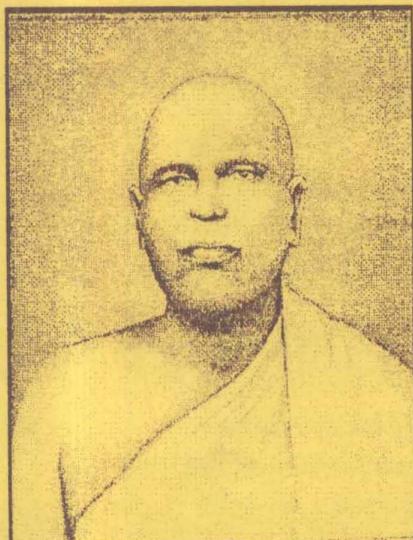

શ્રી આત્માંનંદ પ્રકાશ

SHREE ATMANAND PRAKASH

Vol-1 * Issue-7-8

May-June-2001

વૈશાખ-જેઠ

મે-જૂન-૨૦૦૧

આત્મ સંવત : ૧૦૫

વીર સંવત : ૨૫૨૭

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૭

પુસ્તક : ૬૮

લોકસેવાર્પિતો ધન્યો નિઃસ્પૃહ: સૂન્તત્વરતી।
સેવાકાર્યે ચ ભૂયાંસો યુજ્યન્તે તત્ત્વરૂપિતે ॥

*

જેણે લોકસેવાના સત્કાર્યમાં પોતાની જીતને અર્પણ કરી છે એવો સત્યવ્રતી નિઃસ્પૃહ મનુષ્ય ધન્ય છે. અને એણે પ્રવર્તાવેલા સેવાકાર્યમાં પોતાના અન્તરના ઉત્સાહથી ઘણા જોડાય છે.

(કલ્યાણભારતી ચેપ્ટર-૬ : ગાથા-૪૧, પૃષ્ઠ-૧૩૬)

Printed Published and owned by Shree Jain Atmanand Sabha and Printed at smruti Offset, Songadh and Published at Shree Jain Atmanand Sabha, Khargate, Bhavnagar-364001

શ્રી આમાનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	પાપના પંથેથી પાછા ફરો	અમુલભ ડી. શાહ	૧
(૨)	મૃત્યુની નિકટતાનું ભાન થાય છે ત્યારે આસકિત અને મોહ બધો ધૂટી જાય છે	મહેન્દ્રભાઈ પુનાતર	૨
(૩)	જળહળતાં તેજ ખુમારીનાં	પંન્યાસ ઉદ્યકીર્તિસાગરજી મ.સા.	૬
(૪)	હિમાલયની પત્રયાત્રા	મુનિશ્રી જંબૂવિજયજી મ.	૧૦
(૫)	સમરસાઓનું નિરાકરણ કાનૂન કરતાં હદ્યમાં વધુ છે.	આ. શ્રી વિજયરલસુંદરસ્થૂરીશ્વરજી મ.સા.	૧૪
(૬)	માત્ર અરીસો બદલ્યા કરવાથી પ્રતિબિંબ કદી બદલાતું નથી....	મુનિ રાજરલવિજય	૧૬
(૭)	કેવો કણિયુગ આવ્યો છે !	લક્ષ્મીચંદભાઈ સંઘવીના પુસ્તકમાંથી	૧૮
(૮)	ઉપાસના	રજૂઆત : મહેન્દ્રભાઈ પુ. શાહ	૨૨

રૂ. ૧,૫૧,૦૦૦=૦૦ ડૉ. શ્રી રમણીકલાલ જેઠાલાલ મહેતા-મુંબઈ તરફથી જ્ઞાન ભંડાર કાયમી
અનામત કોર્પસ ફંડ

શ્રી જ્ઞાન આવક

રૂ. 3000=૦૦	શ્રી રૂબી ટેરેસ જેન દેરાસર-અંધેરી	મુંબઈ
રૂ. 2000=૦૦	શ્રી અરવિંદકુમાર અંબાલાલ શાહ-અંધેરી	મુંબઈ
રૂ. 2000=૦૦	શ્રી નરેન્દ્રકુમાર રતિલાલ શાહ-અંધેરી	મુંબઈ
રૂ. 3000=૦૦	શ્રી માંગીલાલજી જૈન-અંધેરી	મુંબઈ
રૂ. 2000=૦૦	શ્રી પ્રભુદાસ કૂલચંદભાઈ શાહ-અંધેરી	મુંબઈ
રૂ. 2000=૦૦	શ્રી ઈન્દ્રવદનભાઈ જે. શાહ-અંધેરી	મુંબઈ
રૂ. 3000=૦૦	શ્રી નવીનચંદ મંગળદાસ શાહ-અંધેરી	મુંબઈ
રૂ. 3000=૦૦	શ્રી જયંતભાઈ શાહ-અંધેરી	મુંબઈ
રૂ. 3000=૦૦	શ્રી નવીનભાઈ દવાવાળા-અંધેરી	મુંબઈ
રૂ. 3000=૦૦	શ્રી મહેન્દ્રભાઈ કાંતિલાલ શાહ-અંધેરી	મુંબઈ

સભાના નવા આજુવન સભ્યશ્રી : શ્રીમતી સુધાબેન હસમુખભાઈ સરવૈયા-ધાટકોપર--મુંબઈ-૭૭

આ સભાના નવા પેટ્રન મેમ્બરશ્રી

શ્રી પ્રવિષ્ણયંત્ર મણિલાલ શાહ (વા. મેચ સેલ્સ) વાપી
શ્રી સતીધયંત્ર છોટાલાલ શાહ (સીકોટેક ઈન્જિનીયર્સ) મુંબઈ-૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧]

[૧

ટ્રસ્ટ રજી. નં. એફ-૩૭ ભાવનગર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ભાવનગરનું મુખ્યપત્ર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

ફોન : એ૳. ૪૧૬૬૦૭ ઘર : ૫૮૭૬૪૪૫

: માલિક તથા પ્રકાશન સ્થળ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ખારગેઈટ, ખોડિયાર હોટલ સામે,

ખાંચામાં, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

ફોન નં. (૦૨૭૮) ૫૨૧૬૮૮૮

*

સભા પેટ્રન મેસ્ટર ફી રૂ. ૧૦૦૧=૦૦

સભા આજીવન સમ્ય ફી રૂ. ૫૦૧=૦૦

*

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વાર્ષિક જાહેરાત દર :

આધું પેર્ટીજ રૂ. ૩૦૦૦=૦૦

અધું પેર્ટીજ રૂ. ૧૫૦૦=૦૦

શૈક્ષણિક ઉત્તેજન, જ્ઞાન ખાતુ, સભા નિભાવ ફર્ડ, યાત્રા પ્રવાસ આદિમાં વ્યાજું ફર્ડ માટે ડેનેશન સ્વીકારવામાં આવે છે.

: ચેક ડ્રાફ્ટ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરના

નામનો લખવો.

સભાના હોદ્દેદારશ્રીઓ :

- (૧) પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ-પ્રમુખ
- (૨) હિન્દુકાંત એમ. સલોત-ઉપપ્રમુખ
- (૩) દિમતલાલ એ. મોતીવાળા-મંત્રી
- (૪) ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ-મંત્રી
- (૫) ભાસ્કરરાય વી. વડીલ-મંત્રી
- (૬) હસમુખરાય જે. હારીજવાળા-ખજાનચી

પાપના પંથેથી પાછા ફરો

(તર્જ : જ્યોત સે જ્યોત જલાતે ચલો)

પાપના પંથેથી પાછા ફરો,

પૂણ્ય રણીને મુક્તિ વરો;

જન્મોના બંધન દૂર કરવા,

પૂણ્ય રણીને મુક્તિ વરો.

પાપના પંથેથી.....

સંસારે જે સુખ મળ્યા છે,

મીઠા ઘડી ભર લાગે;

ભોગવતાં જો મનંનું ફૂલાયે,

દુઃખ મળે છે આગે;

આસક્તિ સુખની દૂર કરો,

પૂણ્ય રણીને મુક્તિ વરો.

પાપના પંથેથી.....

શક્તિ ભરી છે એવી તનમાં,

પર હિત કાર્યો કરવા;

પુણ્ય પ્રતાપે લક્ષ્મી મળી છે,

શુભ કાર્યો આદરવા;

પળ મળે પરમાર્થ કરો,

પૂણ્ય રણીને મુક્તિ વરો.

પાપના પંથેથી.....

ભવસાગરની અમણા વધે નહિ,

જો રહી પાપથી ડરતા;

શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મંડળ ગાવે,

પ્રભુ ફૂપા એ કર્મ ખપતા;

ભાવ ધરી, પ્રભુ ભક્તિ કરો,

પૂણ્ય રણીને મુક્તિ વરો.

પાપના પંથેથી.....

— રચયિતા : અમુલભુ ડી. શાહ

મૃત્યુની નિહિતવાળું ભાગ થાથ છે વ્યાણે આસાની અને ઓહ બધો છૂટી જાય છે

લખક : મહેન્દ્ર પુનાતર

જન્મ અને મૃત્યુ ઘટમાળ છે. મૃત્યુ કોઈને છોડતું નથી. ગમે તેવો ચરમબંધી માણસ હોય તો પણ તેને જવાનું છે. આ કુદરતી અનિવાર્ય ઘટના છે. મૃત્યુ એ જીવનનો બોધ છે. મૃત્યુ છે એટલે જીવન આટલું રસમય બન્યું છે. આજે ભીડમાં ઓવાયેલો, થાકેલો, હારેલો અને હતાશ થયેલો માણસ સમયના ભાર હેઠળ મૃત્યુને ભૂલી ગયો છે. કેટલાક માણસો કમોતે મરે છે. મૃત્યુ ડગલે ને પગલે પીછો કરતું હોય છે. કોઈ ગરીબીના કારણે મૃત્યુ પામે છે, કોઈ બીમારીનો, અક્ષમાતનો ભોગ બને છે. કોઈ ભૂખથી મરે છે તો કોઈ નશાના કેફમાં મરે છે. જીવન કરતા મૃત્યુ સરસું બની ગયું છે.

માણસની સંવેદના હવે બૂઠી બની ગઈ છે. મોટા શરેરોમાં અક્ષમાત થયો હોય તો લોકો ટોળે વળી જશે, પરંતુ તેને હોસ્પિટલ ભેગો કરવા કોઈ આગળ આવશે નહીં. માણસને આ માટે સમય હોનો નથી. આવા વખતે તાત્કાલિક સારવાર મળે તો માણસની જિંદગી બચી શકે, પરંતુ આવી કુરસદ કોને છે? અક્ષમાત થયો હોય, માણસ દમ તોડતો હોય ત્યારે આને કારણે ગાડી પાંચ મિનિટ મોડી પડી તેની આપણો ચિંતા કરતા હોઈએ છીએ.

દુઃખના સમયમાં, બીમારીઓમાં અથવા કોઈ પણ જાતના સંકટમાં સગાંસંબંધીઓ અને પાડેશીઓ ખરેપગે હાજર રહે એવો સમય હવે ચાલ્યો ગયો છે. લોકો ઔપ્યારિક રીતે ખબરઅંતર પૂછી જાય, પરંતુ સેવાની ભાવના

રહી નથી. ઘરના નજીકના જેમના માથે જવાબદારી હોય છે તેઓ મને-કમને સેવા કરતા હોય છે. અત્યારે તો માંદા પડવું એ પણ એક ગુનો છે. માણસ માંદો પડે તો લાંબો થઈ જાય છે. તથીબી ખર્ચ વધ્યો છે. હોસ્પિટલના મોંધા દરો અને દવાના ખર્ચ ભારે પરી જાય છે. જિંદગીનો સવાલ હોય છે એટલે મુશ્કેલી વેઠીને પણ આ બધું કરવું પડે છે. લાંબી, અસાધ્ય બીમારી માણસને ઝુવાર બનાવી નાખે છે.

માણસ જેટલો નજીકનો હોય છે એટલું મૃત્યુનું દુઃખ હોય છે. કેટલાક વખત મૃત્યુનો મલાજો-અદબ જળવાતી નથી. પહેલાં દુશ્મનનું મૃત્યુ પણ માણસને અકળાવી નાખતું હતું. આજે નજીકના માણસો પણ મોહું ફેરવી લેતા અચકાતા નથી. માણસ મૃત્યુ પામે ત્યારે તેને ખભો આપવાની બાબતનું ખૂબ મહત્વ હતું. માણસ વિચારતો જિંદગીભર તો હું તેને ઉપયોગી બન્યો નથી મૃત્યુ સમયે આટલું તો કરું. આવી હતી આ પાછળની ભાવના. જિંદગીમાં પોતાના ગાડી શકાય એવા લોકો થોડો થોડો ટેકો આપે તો માણસ થોડું લાંબું જીવી શકે. જીવનભર ટેકા વગર રહેલા માણસને માત્ર મૃત્યુ સમયે ખભો મળે છે એ સમયની બલિલારી છે. સાદ્ગી અને પ્રાર્થનાસભાઓમાં અંતરની ભાવના કરતા ઔપ્યારિકતા અને દિલસોળ કરતા દિલાવટ વધુ જોવા મળે છે.

માણસને જિંદગીમાં જેટલું માન મળતું નથી એટલું મરણોતર મળે છે. શોકસભા અને

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧]

[૩

પ્રાર્થનાસભાઓમાં સદ્ગતની ભારોભાર પ્રશંસા થતી હોય છે. તેના નાનામાં નાના ગુણોની કદર થતી હોય છે. માણસને જિંદગી કરતા મૃત્યુ વધુ થશ અપાવે છે. મૃત્યુ પછી આપણે તેના ગુણો ગાઈએ છીએ. એ માણસ જીવતો હોય ત્યારે બે સારા શબ્દો કહ્યા હોત તો તેની છાતી ગજગજ ફૂલત અને તેને જીવવાનું કોઈ બહાનું મળી રહેત.

જીવનમાં આપણને એવી કેટલીય વયક્તિઓ મળે છે. જેમનું કોઈ ને કોઈ કાર્ય આપણને સ્પર્શી જતું હોય છે, તેમના પ્રત્યે અહોભાવની લાગડી ઉભી થાય છે. તેના કાર્યોને, ભાવનાને મનોમન બિરદાવવાનું મન થાય છે, પરંતુ આપણે આ લાગડી સંવેદના વ્યક્ત કરતા નથી. આમાં આપણો અહંકાર આડો આવે છે. આપણે તેના ગુણાનુસાર આવો સારો ભાવ પ્રગટ કરીએ તો તેને કેટલો આનંદ થાય. આપણે આ અહોભાવ પ્રગટ કરવા માટે શું તેના મૃત્યુ સુધી રાહ જોવાની જરૂર છે? આવો ભાવ તેની હ્યાતીમાં શા માટે પ્રગટ ન થાય? મૃત્યુ પછી કોઈ સારું બોલે તો સારું લાગે છે, પરંતુ આમાં મોટેભાગે બોલનારની સચ્ચાઈ કરતા દંભ વધુ લાગે છે. એ માત્ર શબ્દો હોય છે એમાં અંતરનો રણકો હોતો નથી.

કોઈ પણ માણસનું માન, સન્માન અને બહુમાન કરવાનું હોય તો તેની હ્યાતીમાં થવું જોઈએ. મૃત્યુ પછીનું આવું બહુમાન, ચેરકો, જિતાબો કે ભરણોત્તર એવોઈનું મૂલ્ય શું? તેની સ્મૃતિ જાળવી રાખવાના તશ્ખલા જેવા પ્રયાસોનો અર્થ શો? સત્કાર્યો એ જ માણસની સ્મૃતિ છે. સારા સજજન માણસેની શોકસભાઓને બદલે તેમની હ્યાતીમાં સન્માન સભાઓ રાખવી જોઈએ. અને તેમના પ્રત્યેનો પ્રેમભાવ પ્રગટ કરવો જોઈએ. આમાં માણસને વધુ સારા કાર્યો કરવાની પ્રેરણ।

મળશે, તેનો જુસ્સો ઔર વધશે. મરણોત્તર ગુણગાનનો કોઈ અર્થ નથી.

આપણે મનુષ્યોને રોજ મરતા જોઈએ છીએ આમ છતાં બોધ થતો નથી. આપણે પછી એક દિવસ જવાના છીએ એ ભુલાઈ જાય છે અને કાપમના માટે અહી રહેવાના દોઈએ તેવી રીતે વર્તીએ છીએ. આપણે ધનદોલત, માન-સન્માન, કીર્તિ-યશ બધું ભેગું કરવાના પ્રયાસો કરતા રહીએ છીએ. કશું છૂટાંતું નથી. જિંદગીના આરે આવીને ઊભેલો માણસ પણ કશું છોડવા તૈયાર નથી. જિંદગી જેમ જેમ પસાર થતી રહે છે તેમ તેમ પરિચિતની પક્કડ વધુ મજબૂત બનતી જાય છે. મૃત્યુ બધું છોડાવી દે છે. કશું સાથે આવતું નથી. માત્ર સારા કાર્યો અને સદ્ગુરુના ટકી રહે છે. મૃત્યુનો બોધ થાય તો માણસનું જીવન પરિવર્તન થઈ જાય. આ અંગેનું એક દંદાંત પ્રેરક છે.

એક માણસને પોતાના સ્વભાવના કરણે બધા સાથે કાંઈક ને કાંઈક ખરટાગ રહેતો હતો. ઘરમાં અને બહાર તે અપ્રિય બની ગયો હતો. બધાની સાથે તેને વાંકું પડતું હતું. લોકો તેની સાથે વાત કરવા તૈયાર નહોતા. આથી તે ખૂબ કંટાળી ગયો હતો. તે સંત એકનાથ પાસે ગયો અને પોતાના મુંજવણની વાત કરી.

સંત એકનાથે કહ્યું, ‘તારી મુંજવણ હવે વધુ વખત નહીં રહે. આજથી સાતમા દિવસે તારું મૃત્યુ થવાનું છે. જે કરવું હોય તે કરી લે.

મત્યુનું નામ સાંભળતા આ માણસ એકદમ ગભરાઈ ગયો. જીવન પ્રત્યેનો રસ ઉરી ગયો. અહંકાર ઓગળી ગયો. પોતાના વર્તન માટે પસ્તાવો થવા લાગ્યો. તે ઘેર ગયો પત્તીની માઝી મારી. સંતાનો અને પાડોશીઓને કહ્યું, ‘મારાથી

૪]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૯]

કાંઈ અપરાધ થયો હોય તો માફ કરજો.' કોઈ પણ ચીજમાં તેનું મન લાગ્યું નહીં. આસક્તિ છૂટી ગઈ. ધન-દોલતનો મોહ રહ્યો નહીં. બધું સંતાનોને સોંપી દીધું. છ દિવસમાં તેનામાં ગજબનું પરિવર્તન આવી ગયું. માણસ સમૂહનો બદલાઈ ગયો. કોધ-રોષ ચાલ્યો ગયો. માણસ નરમધેશ જેવો બની ગયો. છ દિવસ પૂરા થયા અને તે સંત એકનાથ પાસે ગયો અને કહ્યું, 'હવે એક દિવસ બાકી છે. મને અંતિમ વિદ્યાય આપો અને મારું આત્મકલ્યાણ સધાય તેવો બોધ આપો.'

સંત એકનાથ તેના સામે જોઈ રહ્યા અને કહ્યું, 'તારું મૃત્યુ હવે મરી પરવાઈ છે. અને નવું જીવન મળ્યું છે.' રાગ, દેખ, કોધ, અભિમાન અને અહમૂ ઓગળી જાય છે ત્યારે માણસને નવી જિંદગી મળે છે. મૃત્યુની નિકટતાનું ભાન થાય છે ત્યારે આસક્તિ રહેતી નથી. મૃત્યુ માણસને સંયમ અને ભર્યાદામાં રાખે છે. દેખ અને વેરવેર ભુલાઈ જાય છે.

મહાવીર સ્વામીએ ગૌતમપ્રભુને હમેશા એ જ કહ્યું હતું કે, 'પળભરનો પ્રમાણ કરશો નહીં.' કીને ખબર છે કે આવતી પળ તમે છો કે નહીં. એક પળ જે હાથમાં આવી છે તેને જાળ્યતિથી જીવી લો અને તેનો સદ્ગુર્યોગ કરો. દરરોજ નવી સવાર ઉગે છે અને નવો સમય મળે છે. આ સમયનો કેવી રીતે ઉપયોગ કરવો એ આપણે વિચારવાનું છે. પરમાત્માની કૃપાથી આ બધું મળ્યું છે. અંત સમયે તેનો ડિસાબ આપવાનો છે. જભા પાસું વધારે રહે તેવા પ્રયાસો કરવાના છે. જેણે પોતાની બુદ્ધિ, શક્તિ અને સંપત્તિનો સદ્ગુર્યોગ કર્યો છે તેને ઉરવાનું નથી પરંતુ જેણે દુષ્કૃત્યો કર્યા છે તેનું જીવન તો બગડી ગયું છે. પણ મોત પણ બગડી જશે, અકળાવનારું બની જશે. માણસે જીવન અને મૃત્યુ

બનેને સુધારવું જોઈએ. કબીરની એક સાખી છે...

"આયે હૈ સૌ જાયેંગે, રાજા રંક ફીર
ઈક સિંહાસન ચઢિ ચલે, ઈક બંધી જાત જંજીર
ગારી એક હૈ ઉલટત હોત અનેક
કહુત કબીર ન ઉલટિયે રહે એક હી એક."

જે માણસ જન્મે છે તેનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે
પછી તે રાજા હોય, રંક હોય કે ફીર હોય. બધાએ
એક વખત જવાનું છે. કશું સાથે આવવાનું નથી.
બધું અહીનું અહી છે. મૃત્યુથી ડરવાનું નથી તેને
સમજવાનું છે. જે જીવનને સમજ શકે છે તે મૃત્યુને
સમજ શકે છે. જીવનનો જે સહજતાથી સ્વીકાર
કરી શકે છે એ મૃત્યુનો પણ એટલી સાહજીકતાથી
સ્વીકાર કરી શકે છે. મૃત્યુ તેને ડરવી શક્તાનું નથી,
પરંતુ તેને સમાવી લે છે.

મૂળ વાત જીવનને કેવી રીતે જીવાનું તે છે.
માણસે એવી રીતે જીવાનું જોઈએ કે તે કોઈની
અડે ન આવે. એકવાર રામકૃષ્ણ પરમહંસને
એક ભક્તજને પૂછ્યું, 'દાખુર અમારે સંસારમાં
કેવી રીતે રહેવું?' રામકૃષ્ણ બોલ્યા, 'બધા કામો
કરવા પણ મન પ્રભુમાં રાખવું. પત્ની, પુત્ર,
માબાપ એ બધાની સાથે રહેવું, તેમની સેવા
કરવી. પોતાના માણસ છે એવો ભાત રાખવો,
પરંતુ મનમાં સમજવાનું કે આમાંથી આપણું કોઈ
નથી. હોડી પાણીમાં રહે તેમાં વાંધો. નથી, પરંતુ
હોડીમાં પાણી રહેવું જોઈએ નહીં. સાધક લ્લે
સંસારમાં રહે પણ સાધકના મનમાં સંસાર રહેવો
જોઈએ નહીં.' પ્રભુના સાનિધ્યમાં જ મુક્તિનો
અનુભવ થઈ શકે. આ માટે મોહને લયાને પ્રેમ
અને ભક્તિનો માર્ગ એ જ કલ્યાણનો માર્ગ છે.

(મુખ્ય સમાચાર ના. ૧૪-૨-૮૮૮૮
જિનદર્શન વિભાગમાંથી સાભાર)

શાંતિકળી થીજ ન લેવાય

એક ભાઈએ કહેલી વાત તેમના જ શબ્દોમાં,

‘વરસોથી મને પોતાને ગરીબોની સેવા કરવાનો ભારે રસ છે. દર વરસે શિયાળાના ટાઈમમાં વહેલી સવારે ધાબળાઓ લઈને ગલીઓમાં નીકળી પડું છું. ઠંડીમાં ઢુજતા...ઢુટિયું વાળીને પડેલા...ફૂટપાથ પર સૂતા આ ગરીબોનો અને ભિખારીઓના શરીર પર ધાબળાઓ નાખી દઉં છું....

એક દિવસ દાદર બાજુ ધાબળાઓ લઈને નીકળ્યો....સૂતેલા એક ભિખારી પર જેવો ધાબળો નાખ્યો કે તરત જ તે ઉઠી ગયો....ઉભો થઈને મારા પગમાં પડી ગયો....પછી કહે ‘શોઠ ! ગઈ સાલ તમે જે ધાબળો ઓછાડી ગયેલા તે ધાબળો હજુ અકબંધ પડ્યો છે....અત્યારના પડતી ઠંડી એવી જોરદાર નથી કે ધાબળો ઓછવો જ પડે, તેથી રોજ માથા નીચે રાખીને સૂઈ જાઉં છું....એટલે મારી પાસે તો ધાબળો છે જ, આ ધાબળો આપ કોઈ એવા ગરીબને આપી દો કે જેની પાસે ધાબળો હોય જ નહિ !’

ભિખારીઓને ‘લુચ્યા...હરામ-હાડકાના...બદમાશ’ વગેરે હલકા વિશેષજ્ઞોથી નવાજતા પહેલાં આ દૃષ્ટાંત ધ્યાનપૂર્વક વાંચી જાઓ. એ કહે છે કે ‘અણાડકનું ક્યારેય લેતા નહિ અને જરૂરિયાત કરતાં વધારે રાખતાં નહિ.’

SHASHI INDUSTRIES

SELARSHA ROAD, BHAVNAGAR-364001

PHONE : (O) 428254-430539

Rajaji Nagar, BALGALORE-560010

આત્માનંદ પ્રકાશ

જીવનટાં તેજ ખુમારીનાં

લખક : પંચાસ ઉદ્યકીર્તિસાગરજી મ. જા.

અવન્તી નગરીનું નામ કંઈપટે પડતાં જ માનવ માત્રના મનમાં અજલ આકર્ષણ ખું થઈ જાય !

જીવનમાં એકાદવાર આ અતીવ રમણીય નગરીને સ્વચ્છા વડે નિહાળવાનું ભાગ્ય સાંપડે તો ધન્ય બની જવાય ! નેત્ર પરમ સંતૃપ્તિ અનુભવે !

માલવ દેશની આ નગરી છે ને પ્રથમ તીર્થકર શ્રી ઋષભદેવના સુપુત્ર શ્રી અવન્તી-કુમારના નામથી સુપ્રસિદ્ધ થયેલી છે આ નગરી !

જેમ આકાશમાં ચંદ્ર શોભે, કંદમાં રત્નદાર શોભે એમ અનેક નગરીઓથી ર્થા ર્થા આ વિશ્વમાં આ નગરી શોભી રહી છે !

ધર્મની પ્રભા પ્રસારતાં અનેક જિન-મંહિરોવાળી આ નગરીમાં અમૃતતોયા ક્ષિપ્રા નદીના ડિનારે શ્રી અવન્તી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું ભવ્ય મંહિર છે.

લોકો ત્યાં જતાં, ફરતા, એની શોભાને નજર ભરીને નીરખતા અને જ્યાં જાય, ત્યાં અવન્તી નગરીની શોભાની બે મોઢે પ્રશંસા કરતા !

પૃથ્વીના લલાટ પર શોભતી બિન્દી જેવી નગરી અવન્તી ! એની તોલે તો કોઈ ન આવે ! અહીં આવનારા આશ્રમ પામતા તો અહીંભાવ પણ અનુભવતા ! તૃપ્તિના આનંદથી મન ભરાઈ જતું !

પ્રભુ મહાવીરના સમયમાં આ નગરીમાં ચંદ્રપ્રધોત રાજા થઈ ગયા. તેમના પછી આવ્યા નવ નંદ રાજા. પછી ચંદ્રગુપ્ત ને પછી આવ્યા રાજા અશોક.

જેન ધર્મના પરમ આરાધક રાજા સંપ્રતિનું

નામ દિગ દિગંત વ્યાપી બન્યું. રાજાઓ આવ્યા અને ગયા.

સમયનો વાયરો ઝૂકાતો રહ્યો. કાળની તેડીઓ પગલાં પડતાં રહ્યાં.

અને.....અને.....

આજથી અઠી હજાર વર્ષ પહેલાંનો એ સમય પણ આવી ગયો. અવંતીમાં ગંધર્વસેન રાજા પ્રજાપાલન કરતા હતા. ન્યાયનીતિ માટે તેઓ સુપ્રસિદ્ધ હતા.

તેમના બે પુત્રો. ભર્તૃદરિ અને વિકમાદિત્ય. ભર્તૃદરિ રાજા ભીમની પુત્રી અનંતસેના ઉર્ફ પિંગલા સાથે પરલુણવામાં આવ્યો હતો. ગંધર્વસેનના દેહાંત પછી ભર્તૃદરિનો રાજ્યાભિપેક કરવામાં આવ્યો. જારે વિકમાદિત્ય યુવરાજપે વિભૂષિત થયા. દિવસો વીતવા લાગ્યા.

પ્રજાના સુખ દુઃખમાં ભાગીદાર બને બંધુઓ હર્ષપૂર્વક કાલ નિર્ગમન કરતા હતા. પણ બન્યું એવું એક દિવસે પત્નીના કહેવાથી ભર્તૃદરિએ વિકમાદિત્યનું અપમાન કર્યું. વિકમાદિત્યને લાગી આવ્યું : ‘અરેરે ! ભાત્તિના ચઢાવવાથી ભાઈએ મને તણાખલા તોલે કરી નાખ્યો?’ ને અપમાનની આગમાં સણગતા વિકમાદિત્યને વતનને છોડવાનો નિર્ણય કર્યો. પરાકમી પુરુષો અપમાનિત થઈને વતનમાં રહેવા કરતાં વિદેશમાં જઈને કષેવાનું વધારે પસંદ કરે છે.

ને એમ જ થયું. એણે અવંતીનો ત્યાગ કર્યો. ને વિદેશની વાટે ચાલી નીકળ્યો.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧]

[૭]

ખૂબ પ્રતિભાશાળી અને પરાકર્મી હતો વિકમાદિત્ય ! વિશાળ લલાટ, ચમકતાં ચપળ નેત્રો, વિશાળ છાતી અને ઢીંચણ સુધી અડતા બાહુ ! અવધૂતનો વેશ ધારણ કરીને એ ડગલા માંડી રહ્યો હતો.

નગરે નગરે એ ફરતો. ગામે ગામે જતો.

ફરતો ફરતો છેવટ એક ગામમાં આવીને તે ઊભો રહ્યો. એની નજરે લોકોનું ટોળું પડ્યું. તેને અયરજ થયું.

ટોળાની વચ્ચે તેણે એક માણસને જોયો. તેણે કપાળે ટીલાંટપકાં કર્યા હતા. ટૂંકી ધોતલી પહેરી હતી. તેના માથા પર ચોટલી ફરફરી રહી હતી. હસીને તે લોકોના મનનું સમાધાન કરતો હતો.

વિકમાદિત્યને થયું. 'જરૂર આ માણસ મહાન પંડિત કે પછી જ્ઞાની હોવો જોઈએ.

તે આવું વિચારી રહ્યો હતો, ત્યાં જ પેલા પંડિતની નજર વિકમાદિત્ય પર પડી. તેને જોતાં જ પંડિતને જ્યાલ આવી ગયો કે આ તેજસ્વી પુરુષ અવધૂતના વેશમાં કોઈ રાજકુમાર જ લાગે છે. માટે મારે એને મળવું જ જોઈએ.

થોડીવાર પછી ટોળું વિખરાઈ ગયું. પંડિતનું નામ ભદ્રમાત્ર હતું. લોકો હવે જવા લાગ્યા એટલે વિકમાદિત્ય પણ ચાલવા લાગ્યો. ભદ્રમાત્ર પણ તેની પાછળ પાછળ જવા લાગ્યો. થોડીવારમાં બંને એકમેકને મળ્યા. બંને મિત્રો બની ગયા. ને તેઓ ચાલતા ચાલતા રોહણાચલ પર્વત પાસેના ગામે જઈ પહોંચ્યા. ગામલોકો સાથે તેમણે વાતો કરી. તેમની પાસેથી ભદ્રમાત્રને જાણવા મળ્યું કે,

'રોહણાચલ પર્વતમાં રત્નોની ખાણ છે. જે કોઈ માનવી માથે હાથ મુકી 'હા દૈવ, હા દૈવ' એવું કહે, તેને પર્વત રત્ન આપે છે.'

પણ વિકમ તે માટે તૈપાર નહોતો. એણે ભદ્રમાત્રને કહ્યું.

'આવાં વચન બોલવાં એ તો કાયરનું કામ

છે. હું કાયર નથી. રોહણાચલ પર્વત જો મને આવાં દીનતા વાચક વચનો કહેવડાવ્યા સિવાય રત્ન આપે તો જ હું લઉં. પરાકર્મી પુરુષ કદીપણ કાયરતા બતાવતો નથી.'

ભદ્રમાત્ર હસ્યો. કદાચ તેના મનમાં કોઈ યુક્તિ હશે.

બંને જાણ રોહણાચલ પર્વત પાસે ગયા. ભદ્રમાત્ર વિકમને 'હા દૈવ, હા દૈવ' કહેવા માટે કહ્યું. પણ વિકમે તેમ ન કહ્યું. પણ કુલ્લાડા વડે ખોદવા માંડ્યું પણ રત્ન ન નીકાયું.

એ જ સમયે ભદ્રમાત્રએ યુક્તિપૂર્વક કહ્યું.

'વિકમ સાંભળ, અવંતીથી એક દૂત આવેલો. તેણે સમાચાર આપ્યા છે કે, તમારી માતા શ્રીમતી રાણીનું અવસાન થયેલ છે.'

આ સાંભળતાં જ વિકમને આધાત લાગ્યો. તેને હદ્ય પર અસર થઈ ને તેનાથી 'હા દૈવ, હા દૈવ' એવું બોલાઈ ગયું !'

ને પછી તો પર્વતમાંથી રત્ન નીકળી પડ્યું.' રત્નનો પ્રકાશ જળાંદળાં થઈ રહ્યો !

રત્ન લઈને ભદ્રમાત્રએ વિકમના હાથમાં મૂક્યું ને કહ્યું. 'આરે મિત્ર ! આ જળાંદળાં રત્ન તો જો ! અંધકારમાં પણ પ્રકાશ કરનારું એનું તેજ કર્યાં ? ને તારા મુખ પરનો વિષાદ કર્યાં ?

સાચું કહું મિત્ર ? તારી માતા કુશળ છે, તેમને કશું જ થયું નથી. માત્ર 'હા દૈવ. હા, દૈવ' એવા શબ્દો બોલાવવા માટે જ મેં તે યુક્તિપૂર્વક કહ્યું હતું. માટે ઉદાસીનતા દૂર કર, મિત્ર'.

ભદ્રમાત્રના મુખેથી માતાના કુશળતાના સમાચાર સાંભળી અવધૂત વિકમ ઉર્ધ્વ પામ્યો.

માતા એટલે માતા.

સર્વ દેવોના દર્શનથી જે પુણ્ય થાય છે, તે પુણ્ય માતાના ચરણને વંદન કરવા માત્રથી થાય છે.

માતા પ્રત્યે અત્યંત ભક્તિવાળો તે વિકમ

૮]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૯]

ખીણ પાસે આવ્યો ને રત્નને ખીણમાં ફેંકી દીધું અને બોલ્યો.

‘અરે ! રોહણાચલ, દીન દુઃખીજનો પાસે આવાં દીનવચનો બોલાવી તું રત્ન આપે છે, તેથી તેને વિકાર હો.’

ભરૂમાત્ર તો ચકિત જ થઈ ગયો, તે બોલ્યો :

‘મિત્ર વિકમ ! આ તે શું કર્યું ? મહા પ્રયાસે મેળવેલ તેજસ્વી રત્ન તેં ખીણમાં ફેંકી દીધું ?’

વિકમ બોલ્યો : ‘મિત્ર ભરૂમાત્ર, આવાં દીન વચનો બોલીને મેળવેલાં રત્નો શા કામનાં ?

વીર પરાક્રમી પુરુષો પાસે તો લક્ષ્મી સ્વયં રાજુ થઈને ચાલી આવે છે.

વીર પુરુષોને તો બાહુના પરાક્રમમાં જ લક્ષ્મી હોય છે.

‘દૈવ ! દૈવ !’ શબ્દોનો ઉચ્ચાર તો જે કાયર હોય તે જ કરે.’

ભરૂમાત્ર તો વિસમય જ પામી ગયો !

વિકમના તેજ ગૌરવથી તે ચકિત થઈ ગયો.

આવો નરવીર તો એણે કદી જોયો જ નહોતો. એણે તો જોયા હતા માત્ર લાલચું માણસ ! લક્ષ્મી માટે દીન બની જનારા માણસો ! જયારે આ વિકમ તો---

વિકમ તો વિકમ જ છે. એક અને અદ્વિતીય છે. પરમ પરાક્રમી છે. કાયરતાને વિકારનારો છે.

એને વિકમની વીરતા ગમી. એની પરાક્રમની વાતો ગમી.

કાયરતા માટેનો વિકાર એને ગમો.

ધન્ય છે આવા નરવીરને ! એની તેજસ્વિતાની, એની મુમારીની, એના જમીરની અને એના સ્વાભિમાનની મનોમન પ્રશંસા કરતાં તે વિકમની સાથે ચાલવા લાગ્યો. બન્ને મિત્રો દેશ-વિદેશમાં ભ્રમણ કરવા લાગ્યા.

(તેજ તિમિરના તીખા તથાખા' પુસ્તકમાંથી સાભાર)

ભાવનગર નાગારિક સહકારી બેંક લિ.

છેડ ઓફિસ : ૧૪, ગંગાજળીયા તળાવ, ભાવનગર ફોન : ૪૨૮૦૭૦ ફેક્સ નં. (૦૨૭૮) ૪૩૦૧૮૫

: શાખાઓ :

શાખાનામણ : કૃષ્ણાનગર ફોન : ૪૩૮૭૮૨	શાખાનામણ : વડવા પાનવાડી ફોન : ૪૨૫૦૭૧	શાખાનામણ : રૂપાણી-સરદારનગર ફોન : ૫૬૫૮૬૦	શાખાનામણ : ભાવનગર-પરા ફોન : ૪૪૫૭૮૮
શાખાનામણ : રામાંત્ર-માટિર ફોન : ૫૬૭૮૩૨	શાખાનામણ : ઘોંધા રોડ શાખા ફોન : ૫૬૪૩૩૦	શાખાનામણ : શિશુવિલાસ સર્કલ ફોન : ૪૩૨૬૧૪	

તા. ૧-૪-૨૦૦૯ થી થાપણો ઉપરના સુધારેલ વ્યાજના દર

સલામત રોકાણ	આકર્ષક વ્યાજ	સલામત રોકાણ	આકર્ષક વ્યાજ
૩૦ દિવસથી ૮૦ દિવસ સુધી	૫.૫ ટકા	૨ વર્ષથી તું વર્ષની અંદર	૮ ટકા
૮૧ દિવસથી ૧ વર્ષ અંદર	૬.૫ ટકા	૩ વર્ષ કે તે ઉપરાંત	૧૦ ટકા
૧ વર્ષથી રું વર્ષની અંદર	૮.૫ ટકા		

૮૫ માસે રકમ ડબલ મળશે.

સેવિંગ ખાતામાં વ્યાજનો દર તા. ૧-૪-૨૦૦૯ થી ૫ ટકા રહેશે.

મનહરભાઈ એચ. વાસ જનરલ મેનેજર	નિર્ઝનભાઈ ડી. દવે મેનેજરિંગ ડાયરેક્ટર	વેણીલાલ એમ. પારેખ શેરમેન

વ्यर्थनी દોડ

બગીચાનાં બાંકડા પર બેસીને બે શ્રીમંત છોકરાઓ વાતો કરતા હતા...અને તેમની બાજુમાં ઉભેલો ગરીબનો છોકરો એ વાતો સાંભળતો હતો....

‘દોસ્ત ! મારા પિતાજી મર્યાદ ત્યારે રૂ. 10 લાખ મૂકૃતા ગયા !’

‘એમાં શું ? મારા પિતાજી આ દુનિયામાંથી વિદ્યાય થયા ત્યારે રૂ. 20 લાખ રોકડા....ચાર બંગલા અને છ મોટરો મૂકૃતા ગયા....’

આ સાંભળીને પેલો ગરીબનો છોકરો ખડકાટ હસવા લાગ્યો....

‘અહ્યા ! હસે છે કેમ ?’

‘હસું નહિ તો બીજું શું કરું ? તમારા પિતાજીઓ તો 10-20 લાખ મૂકીને મર્યાદ જ્યારે મારા બાપુજી તો આખી દુનિયા મૂકીને મર્યાદ ! બોલો, તમારા કરતાં હું વધારે નસીબદાર ખરો કે નહિ ?’

હડકાયા ફૂતરાની જેમ સંપત્તિ મેળવવા માટે ચારેય બાજુ ભટકતા આજના શ્રીમંતોએ આ દષ્ટાંત યાદ રાખવા જેવું છે....ગમે તેટલી સંપત્તિ એકઠી કરો...એ સંપત્તિ અહીંયા જ રહી જવાની છે....અને એની ખાતર કરેલા પાપો પરલોકમાં સાથે જ આવવાના છે. આ સનાતન સત્યને ભૂલશો નહિ.

With Best Compliments from :

AKRUTI

NIRMAN PVT. LTD.

201, Mukhyadhyapak Bhavan, Road No. 24,
Above Nityanand Hall, SION (W.) MUMBAI-400 022

Tele : 408 17 56 / 408 17 62 (code No. 022)

હિમાલયની પત્રચાત્રા

આલોખક : પુ. સુનિરાજશ્રી જીવુવિજયજી મ.

પ્રેષક : પુ. વિ. પદુભનસ્સરિષ્ઠરજી મ.

પત્ર - ૧૧

તિલાણી

જેઠ સુદ્ધિ-૨

વંદના. આજે સવારે તંબુમાંથી વિહાર કરી ચાર--પાંચ ક્રીલોમીટર દૂર ગુલાબરાય આવ્યા. ગુલાબરાયમાં સડકના બંને કિનારે હોટેલો-રેસ્ટોરાં વગેરે ઘણા પ્રમાણમાં છે. ત્યાંથી બે ક્રીલોમીટર દૂર રૂદ્રપ્રયાગ આવ્યા. રૂદ્રપ્રયાગ તો તીર્થધામ છે. પંદર--વીસ હજાર માણસોની વસ્તી હોવી જોઈએ. બજાર--બંગલાઓ--આશ્રમો--ધર્મશાળાઓ--હુકાનો અલકનંદાના બંને કિનારા ઉપર ઘણાં છે. અમારા બીજા બધા, સીધા બદરીનાથની સડકે ચાલીને ત્રણ ક્રીલોમીટર દૂર તિલાણી ગામે સ્કુલ છે ત્યાં પહોંચ્યા અમે સંગમ જોવા માટે અલકનંદા ઉપર પુલ બાંધેલો છે તે ઓળંગને સામે કિનારે પહોંચ્યા. અહીંથી કેદારનાથ હજ ક્રીલોમીટર છે. કેદારનાથના રસ્તે લગભગ એક ક્રીલોમીટર ગયા પછી રૂદ્રનાથ મહાદેવનું મંદિર સડકથી વીસેક પગથિયાં ઉપર છે. ત્યાં જ જોડે નારદ મહર્ષિએ તપશ્ચર્યા કરી હતી તે સ્થળ છે. જોડે જ વેદનો અભ્યાસ કરાવનારું વિદ્યાલય છે. લગભગ ૨૦૦ વિદ્યાર્થીઓ ભણો છે, અત્યારે તો વેકેશન હતું. આ બધું પ્રાચીન સ્થાન, પ્રાચીન મંદિરો આદિ જોયું. તે પહેલાં સડકથી ઢોઢસો-બસો પગથિયાં નીચે ઊતરીને પ્રયાગ જોવા ગયા. વચ્ચમાં ચામુંડા માતાનું મંદિર છે. પ્રયાગ સુધી ઠેઠ નીચે પહોંચ્યા. બે નદીઓના સંગમને પ્રયાગ કહેવામાં આવે છે. કેદારનાથમાંથી આવતી

મંદાકિનીનો બદરીનાથથી આવતી અલકનંદા સાથે સંગમ થાય છે. જ્યાં સંગમ થાય છે ત્યાં અલકનંદાના મોજાં ખૂબ જ જોરથી ઊછળી રહ્યા છે. સમુદ્રની જેમ ધુઘવાટ કરતી, ઘોડા પૂરે ઊછળતી અલકનંદાને કેદારનાથથી શાંત શાંત વહેતી આવતી મંદાકિની મળે છે. આ દૃશ્ય અત્યંત યાદગાર રહ્યું. સનાતની દિદ્દુઓમાં સંગમના સ્થાનનો ખૂબ જ ખૂબ મહિમા દોય છે. જ્યાં સંગમ હોય ત્યાં તીર્થ બની જાય છે. અમે આ સંગમ જોઈને પાછા ફર્યા. પછી રૂદ્રનાથ મહાદેવના મંદિરે પણ ચડીને જઈ આવ્યા, પછી ત્યાંથી ત્રણેક ક્રીલોમીટર દૂર તિલાણી તરફ ચાલ્યા. લગભગ આખા રસ્તે, ખૂબ ખૂબ ચડાણ છે. અમે અહીં સ્કુલના રૂમોમાં મુકામ કર્યો છે. આવા મોટા વિશાળ રૂમોવાળી સ્કુલ પહેલી જ વાર મળી છે. બરાબર અલકનંદાના કિનારે જ આ સ્કુલ આવેલી છે.

હિમાલય કોઈ એક પર્વતનું નામ નથી. હિમાલય એ તો પર્વતોની હારમાણા છે. કાશ્મીરથી આસામ સુધી ચાર--પાંચ હજાર ક્રીલોમીટર સુધી આ પર્વતોની હારમાણા છે. ઉત્તરમાં પણ હજારો ક્રીલોમીટર આ પર્વતો પથરાયેલા છે. અમુક ભાગમાં જ વસ્તી છે. બાકી આ પર્વતો બધાને માટે સદા અગમ્ય રહ્યા છે. ઊંચાઝાના ભાગોમાં બરફ છાવાયેલો રહે છે. એટલે હિમાલય કહેવાય છે. પહોડો--વચ્ચમાં ઝીણો અને નદી. ગાઢ વનરૂપતિ ચારે બાજુ છે. પૃથ્વી દેવતા, આયો દેવતા, કનસ્પતિર્દેવતા જ્યાં

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧]

[૧૧

જુઓ ત્યાં ચારે બાજુ આ જ છે.

મહર્ષિ નારદની તપશ્ચયાની ભૂમિ જોયા પછી મને વિચાર આવ્યો કે જ્યાં કોઈ ભાગે જ જઈ શકે અને જેમને ભાગે જ લોકસંપર્ક છે એવી વિકિત પછી તે મહર્ષિ નારદજી હોય કે મહર્ષિ વાસ હોય કે બીજા કોઈ મહર્ષિ હોય આખા વિશ્વને એક મહાન અજરામર સંસ્કૃતિ આપી શકે છે આ એક વિશ્વની અજબ--ગજબની વાત છે.

એક ભગવાન મહાવીર કે જેમણે એકાંતમાં જ વર્ષો સુધી સાધના કરી છે તે સમગ્ર વિશ્વને એક મહાનમાં મહાન સંસ્કૃતિ આપી શકે છે કે જે સંસ્કૃતિને કરોડો લોકોએ વર્ષાથી સ્વીકારી છે અને કરોડો લોકો ભવિષ્યમાં પણ જેનો સ્વીકાર કરવાના છે આ એક વિશ્વની અજબ--ગજબની ઘટના છે શું એમની સાધના છે! શું એમની સાધનામાં તાકાત છે! કલિયાસોડમાં પૂજા-પાઠ કરનારા પંડિતે અમને કહું કે કાલી માતા પાસે ઘડી હિસા ચાલતી હતી. એક દિવસ બાવાજી (સાધુ) આવ્યા. તેમણે જોયું અને તેમને બહુ દુઃખ થયું કે આ તમે શું કરી રહ્યા છો. માતા જીવોને અભયદાન આપે કે જીવોનો ભોગ લે? આ શર્જદોની એવી અસર પડી કે ત્યારથી હિસા બંધ થઈ ગઈ છે.

સાથે ભરતભાઈ નાથાલાલ શંખલપુરવાળા વિહારમાં છે. એમ. કોમ. થયેલા છે. બેન્ઝીગની એ. આઈ. બી. લંડનની પરીક્ષા પાસ કરેલી છે. બધાથી નિવૃત્તિ થઈને આરાધના સાધના કરી રહ્યા છે. વિહારમાં ચાલે છે, સાથે જ આયંગિલની ઓળી પણ કરે છે. બહુ ચોક્કસ માણસ છે. પહેલાં આગળ જઈને ક્યાં ઉત્તરવા જેવું છે. વગેરે વગેરે ચોક્કસાઈ કરી લાવે છે. પછી અમે આગળ પગ ઉપાડીએ છીએ.

હરિદ્વારથી અર્ધાથી ઉપરાંત આવી ગયા છીએ. અર્ધાથી બગ્રીનાથ હવે લગભગ ૧૫૫

કીલોમીટર છે. ચીનની સરહદ પણ અર્ધાથી બસો-અર્ધિસો કીલોમીટરના અંતરે છે.

અમે જ્યાં રહ્યા છીએ તે ગુરુરામરાય પાંબિલક સ્કુલ છે, એકડીયાથી માંડીને ૧૨મા સુધી અર્ધી ભાગાવે છે. ત્રણસો છોકરાઓ છે. ૧૬ શિક્ષક છે. આ મહંત દઢેરાદૂનમાં રહે છે. જે કોઈ સાધુબાવા આવે તે બધા અર્ધા છૂટથી ઉત્તરે છે.

અનુભવથી અમને આ સાધુ-સંન્યાસીઓમાં ત્રણ જાતના વર્ગ લાગ્યા. એક સૌથી ઉપરનો વર્ગ છે કે જેમની પાસે સ્થાવર-જગમ થઈને કરોડોની અબજોની સંપત્તિ છે. એમનું જીવન તદ્દન વૈભવથી ભરેલું છે. મોટરો-સુંકટરો વગેરે એમના પાસે સારી રીતે હોય છે. કેટલાક તો પરદેશમાં પણ જાય છે. પરદેશમાં તેમના આશ્રમો હોય છે. ત્યાં અવાર-નવાર જતા હોય છે. યોગ અને ધ્યાનના આદિના વર્ગો પણ ચાલતા હોય છે. અર્ધી પણ એમના મોટા આશ્રમો છે. મોટા મોટા ધનવાનો તેમના આશ્રમમાં દાન આદિ આપતા હોય છે. તેમને અધ્યતન સગવડો પણ (ક્રિન, એરકંડીશન આદિ જો હોય તો) આ આશ્રમોમાં મળતી હોય છે. આવા ધનવાન સંન્યાસીઓ-મંડલેશ્વર એ આપડા આચાર્યો જેવી પદવી)-મહામંડલેશ્વરો પેકી કેટલાક સ્કુલ-કોલેજ-હોસ્પિટલ-દવાખાનાં આદિ લોકપયોગી પ્રવૃત્તિ ચલાવતા હોય છે. દાન આપનારા ધનવાનો પણ તેમને ઘડાં મળી રહે છે. ભગવાં રંગના કપડાં અને થોડાંક વિધિ-અનુષ્ઠાનો એ એમનું મુખ્ય સંન્યાસી જીવન.

બીજા વર્ગના સંન્યાસી-સાધુઓ પાસે પોતાના આશ્રમ ચલાવવા જેટલી સંપત્તિ હોય છે, અથવા ભક્તો પાસેથી તેમને મળી રહે છે. એમની દસ્તિ પણ ઉપરના વર્ગના સંન્યાસી તરફ હોય છે.

૧૨]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧

ગ્રીજા વર્ગના જે હોય છે તે તો સામાન્ય કક્ષના હોય છે. આશ્રમોમાં રહેતા હોય, હરતા હોય, ફરતા હોય. જમવા માટે આમંત્રણ મળે ત્યાં ટોળાનંદ જમવા જતા હોય. અથવા તો જ્યાં બિલ્કું અપાતી હોય ત્યાં બિલ્કું અપાતી હોય. અથવા તો જ્યાં લાઈનનંદ બિલ્કું મેળવવા માટે ઉભા હોય હરદાર-અખિકેશમાં આવા હજારો સાધુઓ તમને જોવા મળે. ભગવાં કે પીળાં કપડાં કોઈ વળી સર્કેદ કપડાં પહેરીને ફરતા હોય.

શાસ્ત્રોનો સ્વાધ્યાય કરનારા તથા આત્મરમણતમાં લીન હોય એવા બહુ વિરલ હોય, ભગવદ્ગીતા એ એમનું મોહું શાસ્ત્ર.

કેટલાક કથા-પરાયણ કરનારા હોય. એમાં જે સારા વક્તા હોય એમની બોલબાલા, નાના-મોટા આશ્રમોમાં મંદિરો પણ હોય છે.

કેટલાકમાં બહુ જ સુંદર અત્યંત આકર્ષક રચનાઓવાળા મંદિરો પણ હોય છે.

ब्रह्म सत्यं जगन्मिथ्या, भारतीय संस्कृति आ बधु शब्दोમાં સાંભળવા મળશે. व्यવહारમાં પૈસાની બોલબાલા છે. જ્યાં પૈસો આવે ત્યાં તેને લીધે અનેક દોષો આવે જ. ભગવાન મહાવીરની જિનેશ્વર પરમાત્માની અણગાર સંસ્કૃતિ આવા અનેક અનેક દોષાથી બચી ગઈ છે. એ નજરે દેખાય છે.

પત્ર-૧૨

રતૂડા ગામ પાસે જેઠ સુદિ-૪
કોમકોટિ શંકરા હોસ્પિટલ,

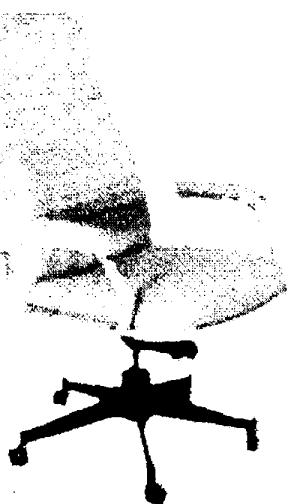
વંદના. આજે સવારે સાડા આઈ વાગે ગુરુરામરાય પબ્લિક સ્કુલ (તિલકા)થી નીકળી છ ક્રિલોમીટર દૂર આવેલી આ હોસ્પિટલ તરફ ચાલ્યા. સારું ચડાણ આવ્યું. એક બાજુ ઊચ્ચા

ઉંચા પદ્ધાડો, બીજી બાજુ ઊડી ખીણમાં વહેલી મા અલકનંદાના કિનારે સાંકડી સડક ઉપર વિલાર ચાલે છે. જ્યાં, આજના રસ્તા ઉપર જ્યાં કંઈ ખૂણો-ખાંચરો મળે ત્યાં નાની-મોટી હોટલો જોવા મળી. કટાઈ ગયેલાં પતરાના છાપારાં વાળીથી માંડીને ફાઈવ સ્ટાર જેવી હોટલ પણ જોવા મળે. આ હોટલવાળાને ખૂબ આવક હોય છે. બજીનાથ હવે ૧૫૦ ક્રિલોમીટર જેટલું દૂર છે. જતા-આવતા પાત્રિકો-પેસેન્જરો. પાણી પીવા, કોકાકોલા, પીવા, ચા-નાસ્તો કરવા, વિસામો લેવા, રાત રહેવા આ હોટલોમાં આવતા હોય છે. ગ્રાન્ડ ક્રિલોમીટર ચાલ્યા પછી મોટી કોલેજ-સ્કુલની જગ્યા આવી. તે પણ સારી વિશાળ છે. પણ એમે ત્યાંથી ચાલીને અલી હોસ્પિટલમાં આવ્યા છીએ. અહીં હોસ્પિટલમાં ૨૦ પથારીઓ, એક્ષર-એ આહિની સગવડો છે. ગણપતિજીનું મંદિર છે. દિલ્હીથી એનું સંચાલન થાય છે. દક્ષિણા કાંચી-કામઠોરી પીઠના શંકરાચાર્ય આનું ઉદ્ઘાટન કરેલું છે. રતૂડા ગામ પછી બે ક્રિલોમીટર દૂર આ હોસ્પિટલ છે.

આ હોસ્પિટલથી ૬ ક્રિલોમીટર દૂર ઘોલતીર ગામે જવા નીકળ્યા. લગ્નમગ અઢી ક્રિલોમીટર પછી શિવાનંદી ગામ આવ્યું. ગામ એટલે ૧૫-૨૦ જીચે-નીચે રહેલાં ઘરો. તે પછી ત્રાણ-ચાર ક્રિલોમીટર ચાલીને ઘોલતીર આવ્યા. ત્યાં સડકથી નીચે પ્રાથમિક વિદ્યાલય છે, એમાં રાત રહ્યા. શિક્ષક-સંચાલક સારા હતા. જૈન ધર્મ જગતમાં છે એમ સાંભળ્યું હતું, પણ આજે જૈન સાધુ જોયા. બહુ ખુશી થયા.

ALANKAR

We Support your Back-Bone

ALANKAR FURNITURE
VORA BAZAR, NR. NAGAR POLE, BHAVNAGAR

दूरीया...नजदीयाँ

बन गइ...

pasand
TOOTH PASTE

मेन्यु
गोरन फार्मा प्रा. लि.
सिहोग-३६४ २४०
गुजरात

डेंटोबैक
क्रिमी स्लफ के
उत्पादकों
द्वारा

पसंद

श्री आत्मानंद सभा

द्वारा प्रकाशित

“श्री आत्मानंद प्रकाश”

३५१

शान दीपक

सदा

तेजेमय रहे

तेवी

हार्दिक

शुभेच्छाओ....

૧૪]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧

સમયાઓનું નિરાકરણ કાળૂન કરતાં હદ્યમાં વધુ છે...

વિષય : આ. શ્રી વિજયરલસુંડરસૂરીશરી મ. જા.

ઘર છોડીને બહારગામ ગયાને બેન્-ગ્રાન્
વરસ થઈ ગયાં હોય...આટલાં લાંબા ગાળા
બાદ ઘરે આવતાં બારણાને લગાલેવા તાળાને
કાટ લાગી ગયો હોય તો શક્ય છે કે ચાવી
લગાવવા છતાં તાણું ખૂલતાં થોડીક વાર લાગે.
પણ કોઈ વિકિત તાણું તુર્ત જ ખોલવા માંગતી
હોય. રાહ જોવા તૈયાર ન હોય અને બાજુમાં
જ પેલા હથોડાને ઉચ્કિને તાળા પર જોરથી
લગાવે તો તાણું તુર્ત તૂટી જાય અને દરવાજો
ખૂલી જાય એય શક્ય છે.

અલબત્ત, દરવાજો ખોલવાનું કામ તો થઈ
જાય છે પણ પરિણામમાં બહુ મોટો ફેર પડી
જાય છે...ચાવીના ઉપયોગમાં તાણું ખૂલે છે.
હથોડાના ઉપયોગમાં તાણું ટૂટે છે...ચાવીનો
ઉપયોગ તાળાને સલામત રાખે છે, હથોડાનો
ઉપયોગ તાળાને નિરૂપયોગી બનાવી દે
છે...ચાવીના ઉપયોગમાં મૂકૃતા છે. હથોડાના
ઉપયોગમાં કર્કશતા છે...ચાવી તો તાળા સાથેના
સંબંધમાં છે, હથોડાનો તાળા સાથે કોઈ જ
સંબંધ નથી.

બસ, હથોડા જેવો છે કાળૂન અને ચાવી
જેવું છે હદ્ય ! દેખ હથોડા જેવો છે અને પ્રેમ
(હદ્ય) ચાવી જેવો છે...કાળૂનનું ઉત્પત્તિસ્થાન
બુદ્ધિ છે તો હદ્યનું ઉત્પત્તિસ્થાન પ્રેમ છે.

આ તો સંસાર છે...આપણા ખુદનાં કર્મો
જેમ વિષય છે તેમ અન્ય જીવોનાં કર્મો પણ

વિષય છે...પરિચયમાં આવતી વિકિતાઓના
સંસ્કારો જુદા છે...વાતાવરણ જુદું છે...સહુનો
ઉછેર જુદો છે...

આવી જાતજાતની અને ભાતભાતની
વિષમતા વગ્યે પરિચયમાં આવતી વિકિતાઓ
પ્રત્યે દુર્ભાવ થઈ જવો કે અણાબનાવ બની જવો
નિલકુલ સહજ છે...અપેક્ષા આપણી તૂટે કે
એની તૂટે, અરસ-પરસ દ્વેષ, દુર્ભાવ વગેરે
જીબા થઈ જવામાં કોઈ આશ્રય નથી.

આવા નાળુક તબક્કામાં એ દુર્ભાવ
વગેરેથી મુક્ત બનવામાં કયું તત્ત્વ વધુ
લાભદાયી નીવડે, એનો જવાબ આ કહેવતમાં
છે...બુદ્ધિ નહીં, હદ્ય ! દેખ નહીં, પ્રેમ ! કાળૂન
નહીં, સહદ્યતા !

અલબત્ત, હથોડાથી તાણું તોડી નાખવું
જેમ સહેલું છે તેમ બુદ્ધિના જોરે સામી વિકિતને
બોલતી બંધ કરી દેવી સહેલી છે. પણ,
હથોડાથી તોડી નાખેલું તાણું જેમ પછી
નિરૂપયોગી થઈ જાય છે તેમ બુદ્ધિના,
દલીલબાળના, કાવાદાવાના જોરે વિકિત પર
મેળવેલો વિજય એ, વિકિતના દિલમાં આપણું
સ્થાન જમાવવા માટે તાકાતહીન પુરવાર થાય
છે.

આમ છતાં ભારે ખેદની વાત છે કે
આપણાને ચાવીની તાકાત કરતાં હથોડાની
તાકાત પર વિશ્વાસ વધુ છે...ચાવીના ઉપયોગ

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧]

[૧૫]

કરતાં હથોડાના ઉપયોગમાં આપણાને આનંદ વધુ આવે છે... ચાવીના ઉપયોગ કરતા હથોડાના ઉપયોગથી આપણે વધુ તાકાતવાન પુરવાર થતા જોઈએ એવું આપણાને લાગે છે.

હથોડાની જેમ એક જ ધડકે તાણું ખુલી જતું આપણાને લાગે છે તેમ બુદ્ધિના જોરે ગણ્યતરીની પળોમાં સામી વ્યક્તિ આપણાને વશ થઈ જતી હોય તેવું લાગે છે પણ હડીકત જુદી છે... તાણું ખુલતું નથી, તૂટે છે... વ્યક્તિ વશ થતી નથી, નિરુત્તર થઈ જાય છે.

જ્યારે કાટવાળા તાળાને ચાવીથી ખોલવા જતાં વખત ભલે લાગે છે પણ તાણું સલામત રહી જાય છે તેમ દુર્ભીવગ્રસ્ત વ્યક્તિને પ્રેમથી વશ કરવા જતાં સમય જરૂર લાગે છે પણ એ વ્યક્તિના દિલમાં આપણા માટે આદરની લાગણી પણ સાથે જ ઊભી થઈ જાય છે.

આ બન્ને પ્રકારનાં પરિણામોનો આપણાને ખ્યાલ હોવા છતાં આપણે નુકસાનીવાળા માર્ગ જ ચાલી રહ્યા છીએ... આમાં પાછું દુઃખ આશર્દી તો એ છે કે અન્ય સાથે આપણે હથોડાના માધ્યમથી વ્યવહાર કરીએ છીએ અને બીજાઓને તો આપણી સાથે ચાવીનું માધ્યમ જ અપનાવવું જોઈએ એવું આપણે માની બેઠા છીએ.

'હું ભલે ચાલબાળ કરું, સામાએ તો સરળતા જ દાખવવી જોઈએ... હું કોધથી જ વાત કરીશ, એણે ક્ષમા જ અપનાવવી જોઈએ... હું ભલે બુદ્ધિના આટાપાટા લગાવું,

સામાએ તો સર્વત્ર હદ્યની નિર્દોષતા જ વ્યક્ત કરવી જોઈએ...'

ના... આવા ગલત અભિગમવાળા જીવનની કોઈ જ કિંમત નથી. ચાવી હાજર હોવા છતાં હથોડાનો ઉપયોગ કરીને તાણું તોડી નાખવામાં જેમ બાલિશતા સિવાય કાંઈ નથી તેમ પ્રેમથી સામો વશ થઈ જાય એવી પૂર્ણ શક્યતા હોવા છતાં દ્રેષ્ટથી એને વશ લેવામાં એવું દિલ તૂટી જાય એવો અભિગમ અપનાવવામાં મૂર્ખાઈ સિવાય કાંઈ જ નથી.

વર્તમાન જગતમાં જે કાંઈ થોડું-ઘણું સદ્દ્ભાવનું વાતાવરણ દેખાય છે એના મૂળમાં કાનૂન નથી, હદ્ય છે... દ્રેષ્ટ નથી પ્રેમ છે... દુષ્મનાવટ નથી, મૈત્રી છે. કાનૂનથી કદાચ સમસ્યા હલ થઈ જાય છે પણ પાછળ કડવાશ ઊભી રહી જાય છે. હદ્યથી સમસ્યા તો હલ થઈ જ જાય છે પણ કડવાશ રવાના થઈને પ્રેમ પ્રતિષ્ઠિત થઈ જાય છે.

આવો, આ નવતર સમીકરણને જીવનમાં થોડાક સમય માટે પણ અમલમાં મૂકીએ... એનું જે પરિણામ આવશે એ જોઈને આજ સુધીમાં આ સમીકરણનો ઉપયોગ આપણે કેમ કર્યો નહીં? એવો અફસોસ ઊભો થયા વિના નહીં રહે!

(નોંધ કહેવતોનો સમજવા જેવો મર્મ પુસ્તકમાંથી જનહિતાર્થી સાભાર)

રજૂઆત : મુકેશ સરવૈયા...

૧૬]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧

માત્ર આરીસો બદલ્યા કરવાથી પ્રતિબિંબ કદી બદલાતું નથી...

કહેવાય છે કે 'ઈર્પણ જીઠ ન બોલે'. વ્યક્તિ જેવી હોય એવું જ એનું સ્વરૂપ દર્શાવવાનું કાર્ય ઈર્પણ કરે છે. સામી વ્યક્તિ ભલે ને ચરમબંધી હોય, પરંતુ એ જો કદરૂપી હોય તો ઈર્પણ કોઈ પણ શરમ રાખ્યા વિના એનું સ્વરૂપ કદરૂપું જ દર્શાવે. એથી વિપરીત સામી વ્યક્તિ કદાચ રંક હોય, પરંતુ એ જો સૌંદર્યશાળી હોય તો ઈર્પણ એની જરા ય ઉપેક્ષા રાખ્યા વિના એને સુંદર જ દર્શાવે. ટૂંકમાં, ઈર્પણ નિષ્પક્ષ પણે સામી વ્યક્તિનું યથાર્થ સ્વરૂપ દર્શાવે છે.

હવે માની લઈએ કે એક વ્યક્તિ ખરેખર કદરૂપી છે. છતાં પોતાનું પ્રતિબિંબ કદરૂપું હોય એ એને પસંદ નથી. આથી એ પોતાનું કદરૂપું પ્રતિબિંબ દર્શાવતા આરીસાને ઈર્પણને બદલીને નવા નવા ઈર્પણો સામે જોવાની ચેષ્ટા કરે તો? તો ચોક્કસ કદી શક્યા કે ઈર્પણો બદલવાનો વાયામ વર્થ થવાનો. કારણ કે આરીસો બદલવાથી પ્રતિબિંબ કદી બદલાતું નથી!

પ્રતિબિંબ જો બદલવું હોય તો આરીસો બદલવાથી કાંઈ નહિ વળે. એ માટે તો બિંબ (મૂળ સ્વરૂપ) ને જ બદલવું રહે. કારણ કે જેવું બિંબ હોય તેવું જ પ્રતિબિંબ હોય છે : જેમ જેવો ઘોષ હોય તેવો પ્રતિઘોષ હોય છે એમ!!! બિંબ જો બદલાયું હશે તો આરીસો બદલાય કે ન બદલાય તો પણ પ્રતિબિંબ બદલાય જ. અને જો બિંબ નહિ બદલાયું હોય તો અરીસા ચાહે તેટલા બદલાય તો ય પ્રતિબિંબ નહિ બદલાય.

જેવી વાત પ્રતિબિંબની છે, એવી વાત જીવનની પણ છે. જીવનને જો સુંદર બનાવવું

હોય - લાયકાતના સતરે ખરા અર્થમાં શ્રેષ્ઠ બનાવવું હોય તો એને કેવલ સાધનોથી ભરપૂર - બાધ્ય સમૃદ્ધિથી છલોછલ બનાવી દેવાથી કાર્ય સરતું નથી. કેવલ સાધન ભરપૂર- સમૃદ્ધિ ભરપૂર જીવન બનાવવાનો આ વાયામ વર્થ હરે; જેમ કદરૂપા પ્રતિબિંબને સારું બનાવવા અરીસા બદલવાનો વાયામ વર્થ હરે એમ!! એના સ્થાને જીવનને જો નકારાત્મક બાબતોથી દૂર રાખીને સકારાત્મક બાબતોથી ભરપૂર બનાવી દેવાય, દુર્ગુણોથી દૂર રાખીને સદ્ગુણોથી ભરપૂર બનાવી દેવાય, તો જીવન ખરા અર્થમાં સુંદર-શ્રેષ્ઠ બન્યા વિના ન રહે!! જીવન સદ્ગુણોથી શૂન્ય હોય તો ભલેને સમૃદ્ધિના - સાધનોના શિખરો રોજ નવા નવા સર થયા કરે તો ય જીવન શ્રેષ્ઠ બનવાનું નથી. અને જીવન જો સદ્ગુણોથી મહેકાવી દેવાય તો ભલેને સંપત્તિ કદાચ ચરણ ન ચૂમે, તોય જીવન શ્રેષ્ઠ બન્યા વિના રહેવાનું નથી. માટે જ જીવનને શ્રેષ્ઠ બનાવવા માટે એને ગુણ ભરપૂર બનાવવાની તકેદારી રાખવી જોઈએ : જેમ પ્રતિબિંબને સુંદર બનાવવા બિંબને સુંદર બનાવવાની તકેદારી રાખવી જોઈએ એમ!!

એ તકેદારી કેવી હોય તે જાણવું છે? તો ગાંધીજીની જીવનશૈલી તપાસવી જોઈએ :

ગાંધીજી ભરપૂર વ્યસ્તતા વચ્ચે ય રોજ ડાયરી લખતા હતા. આ ડાયરીમાં, દિવસભરની પ્રવૃત્તિઓનું અવલોકન કરીને એનું વિભાગીકરણ તેઓ કરતા કે આમાં કેટલી પ્રવૃત્તિ નકારાત્મક થઈ અને કેટલી પ્રવૃત્તિ સકારાત્મક થઈ? કોઈને

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ: ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧]

[૧૭]

ઉતારી પાડવાની બુદ્ધિથી એની અણાજાજતી ટીકા, કોઈનો પ્રભાવ વધતો અટકાવવા એના ઉપયોગી-સુંદર કાર્યને ય તોડી પાડવાની પ્રવૃત્તિ, ઈર્ખ્યા, આદિ નકારાત્મક બાબતો આજે કેટલી આચરાઈ અને કોઈને આગળ વધારવા માટે ખરા દિલથી સહકાર, કોઈના સુંદર ઉપયોગી કાર્યને અનુમોદનાદિથી આગળ ધ્યાવવાની વૃત્તિ, પ્રમોદભાવ આદિ સકારાત્મક બાબતો કેટલી આચરાઈ, તેનો તેઓ હિસાબ માંડતા નકારાત્મક પ્રવૃત્તિઓ જીવનમાં વધે નહિ, બલ્કે સંપૂર્ણ નિર્મૂલ થાય તેના માટે તેઓ પ્રયત્ન કરતાં પરિણામ? પરિણામ એ આયું કે તેઓનું જીવન ધાર્યું જ સુંદર-શ્રેષ્ઠ બની ગયું. હા, બાધ્ય દેખિએ તો તેઓ લગભગ અંકિયન જેવા હતા. પણ જીવનને

સકારાત્મક બાબતોથી - સદ્ગુણોથી મહેકાવી દેવાની એમની તકેદારીએ એમને, માનવ હોવા છતાં મહામાનવનું સ્થાન અપાવ્યું!!

આપણે આવા આદર્શો આંખ-અંતર સમક્ષ રાખીને, જીવનને બાધ્ય સમૃદ્ધિથી જ નહિ બલ્કે આંતરિક ગુણ સમૃદ્ધિથી શ્રેષ્ઠ બનાવવાની નિષ્ઠા ધરાવીએ.....

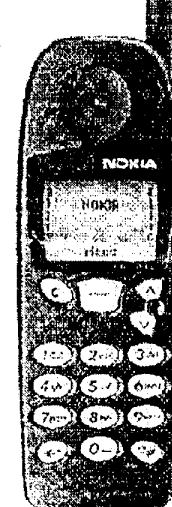
--મુનિ રાજરતનવિજય

(યુજારાત સમાચાર દેનિક તા. ૨૭-૫-૮૮ના અગમ નિગમ અને અધ્યાત્મપૂર્વિ વિભાગમાંથી
જન હિતાર્થ સામાર...)

CEL-SUVIDHA
Pre-paid Mobile Phone Card

Anytime - Anywhere - Anybody

દી-યાર્જ કુપન ખરીદો,
મોબાઇલ ફોન કવર / એલોઝારીજ
મેળવવા માટે

....ઓથે. ડીસ્ટ્રીબ્યુટર....

અમુલખ વિઝુલદાસ

૧૫, માધવહીલ, ભાવનગર.

ફોન: ૪૩૬૨૮૮

વોરાબજાર, ભાવનગર.

ફોન: ૫૧૯૪૦૬

With Best Compliments From :

AUTHORISED DISTRIBUTORS

VINAY

ELECTRICAL GOODS

COZY

Unbreakable Accessories

SURYA

Lamps-Tubes

SONAL

Bopp Adhesive Tapes

BAJAJ

Instant Geyser

REFLEX

Wire & Cable

JENI

Chowk - Patti

SUPER-WIZ

Universal Instant Adhesive

CUTE

Modular Range

mysore

Lamps - Tubes & Luminaires

METRO POWER

Minolta Fittings

CROWN

Water Pumpset

JUG-MUG

Lamps-(Fancy)

ENCORE

Mixer-Grinder

CORD LESS

BELL PHONES

Mota Faliya, Nanbha Street, BHAVNAGAR-1 (O) : 0. 421705, R. 510921 FAX : 421250

દવા લીધા વિના ટોનીક લેવા જનારો દર્દી, જેમ દર્દને
રવાના કરવામાં સફળતા પામતો નથી.

તેમ

જુવમાં પ્રત્યે પ્રેમ કેળવ્યા વિના પરમાત્માની ભક્તિં
શરૂ કરી દેનારો સાધક, દોષનાશ કરવામાં સફળતા પામતો નથી.

With Best Compliments From :

Unique Agencies

PHARMACEUTICAL DISTRIBUTORS

J.A.S. BUILDING, KHARGATE, BHAVNAGAR-364001 (GUJARAT)

PH. (0278) O. 432118, 430443 R. 436708, 422983

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧]

[૧૯]

કેવો કળિયું આવ્યો છે !

માનવી જ્યારે ટોળામાં ભણે છે ત્યારે તે બુદ્ધિશૂન્ય અને આકૃમક બની જાય છે. ટોળામાં તોડફોડની વૃત્તિ હોય છે. ગાડિઓ પ્રવાહ હોય છે. તેમાં કોઈ સ્વતંત્ર પ્રતિભા નથી હોતી. ત્યાં સમજણ નથી હોતી, માત્ર આંધળું અનુકરણ જ હોય છે.

એક ગામમાં એક ધર્મત્વા પદ્ધાર્ય હતા. ગામનાં લોકો એ ધર્મત્વાનાં દર્શન કરવા ઉમટી પડ્યા હતા. મહાત્માજી પ્રવચન આપે અને લોકોનું ટોળું ધ્યાન દઈને સાંભળે...

મહાત્માજી સદ્ગુર્દેશ આપે. જાત જાતનાં ઉદાહરણો આપે. અલક્મલકની કથાઓ કહે. કોઈ વખત રામાયણની કથા કહે તો કોઈક વખત મહાત્મારતની માર્ભિક ઘટના કહે. કથારેક નનદમયંતીની કથા યાદ કરે તો કથારેક વિશ્વામિત્રને યાદ કરે...!

‘નિત નવા લોકો ઉમેરાતા જાય...’

‘શ્રોતાવૃદ્ધ મોદું થતું જાય... !’

આ જોઈને આકાશમાં વિહરતા એક દેવને શિંતા ઉપજી... તેમણે મહાદેવ સમક્ષ જઈને પોતાની ચિંતા રજૂ કરી.

‘હે ભગવાન ! પૃથ્વીલોક ઉપર એક નગરમાં કોઈ મહાત્મા પદ્ધાર્ય છે. ગામના લોકોને તેઓ પોતાની ઉપદેશવાણી દ્વારા ધર્મમાર્ગ વાળી રહ્યા છે.’

‘એ તો રૂરી વાત છે...’ મહાદેવે કહ્યું.

‘પરંતુ પ્રભુ ! એ રૂરી વાત પણ અત્યારે

તો મને ચિંતા ઉપજાવે છે...’

‘ચિંતાનું કારણ ?’

‘પ્રભુ ! જો આટલા બધા લોકો ધર્મમાર્ગ ચાલીને પુણ્યકાર્યો કરતા થઈ જશે તો, તે તમામને સ્વર્ગમાં પ્રવેશવાનો અધિકાર મળી જશે. અને એમ થાય તો સ્વર્ગની અંદર ભારે ભીડ મચી જાય. સ્વર્ગ સાંકડું પડી જાય. !’

‘એવું નહિ થાય... તમે નાહક ચિંતા ના કરો... !’

‘પ્રભુ ! આ લોકોનું ટોળું તો સતત વધતું જ જાય છે, છતાં તમે ચિંતા ન કરવાનું કેમ કહો છો?’

‘કારણ કે, આ ટોળું શ્રદ્ધાવાળું નથી. ધર્મનો મર્મ તે લોકો સમજ્યા નથી.’

‘એવું આપ શી રીતે કહો છો, પ્રભુ !’

‘તમારે એનું પ્રમાણ જોવું છે ?’

‘જ પ્રભુ !’

‘તો આપણે નવું રૂપ ધારણ કરીને પૃથ્વીલોક ઉપર જવું પડશો...’

‘જેવી આશા, પ્રભુ !’

અને પછી બન્ને દેવો સામાન્ય માણસનું રૂપ ધારણ કરીને પેલા ગામમાં પદ્ધાર્ય. મહાત્માજી જે સ્થળે પ્રવચન કરતા હતા, ત્યાંથી થોડેક દૂર એક વૃક્ષ નીચે બેઠા.

મહાત્માજીનું પ્રવચન પૂર્ણ થયું. એટદે

૨૦]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧

લોકો તે વૃક્ષ પાસે થઈને પસાર થવા લાગ્યા. નવાં રૂપ ધારણ કરીને બેઠેલા બે દેવોએ એ લોકોને પાસે બોલાવીને પૂછ્યું :

‘તમે પેલા મહાત્માનો ઉપદેશ સાંભળવા ગયા હતા?’

‘હા.’

‘એ તો ઢોંગી છે, ઢોંગી છે...! અમે ગઈકાલે જ એ ઢોંગીને એક નદીઓનારે માછલા પકડીને ખાતો જોયો હતો. એ તો મત્સ્યાહારી છે...! એટલું જ નહિ, એ પાંખડી પણ છે. વબ્બિચારી પણ છે. વાતો રૂરી કરે છે, પણ એના જીવનની રીત સાવ ભૂંની છે. આવો વબ્બિચારી અને ઢોંગી અને પાંખડી અને મત્સ્યાહારી માણસ તમને શું સારો અને સાચો માર્ગ બતાવવાનો હતો!’

વાત સાંભળીને ટોળું છિક થઈ ગયું,

‘અરેરે! આ તે કેવો કળિયુગ આવ્યો છે! મહાત્માઓ પણ દુરાચારી બની ગયા છે!’

બસ, બીજા જ દિવસથી લોકો એ મહાત્મા પાસે જતા બંધ થઈ ગયા.

બીજા દિવસે વ્યાખ્યાનનો સમય થયો, છતાં મંડપ ખાલી જ હતો!

માનવીની ભક્તિ પણ કેટલી છીછરી અને પોકળ હોય છે! જે માનવીની શ્રદ્ધાના પાયા પળવારમાં જ હચમચી ઉઠે એ માનવી ધર્મનો મર્મ શી રીતે પામી શકે?

(વેચક શ્રી લક્ષ્મીયંદ્રમાઈ છ. સંઘવીના
પુસ્તક દેણ્ણાં રત્નાકર'માંથી
જનહિતાર્થ સામાર)

લાઠાલાલ

ભાવનગર મર્કન્ટાઇલ કો-ઓપરેટીવ બેન્ક લિ.

ભાવનગર મર્કન્ટાઇલ કો-ઓપરેટીવ બેન્ક લિ. Bhavnagar Mercantile Co-Operative Bank Ltd.

હેડ ઓફિસ : લોંગં બજાર, ભાવનગર ફોન : ૪૨૪૧૮૧, ૪૨૪૧૮૨

ભૂન્ય : ♦ માર્કેટીંગ યાર્ડ, ભાવનગર ફોન : ૪૪૫૦૦૮, ૪૪૬૨૬૧

♦ માધ્વદર્શન, ભાવનગર ફોન : ૪૨૦૭૮૮, ૪૨૬૪૨૧

થાપણના વ્યાજનાં દરો (તા. ૧-૩-૨૦૦૧ થી અમલમાં)

♦ સેવિંગ્ઝ	૪.૫ %	૨ વર્ષથી તુ વર્ષ કરતાં ઓછા સમય માટે	૮.૫ %
♦ ફિક્સ ડીપોઝિટ :		તુ વર્ષથી ૫ વર્ષ કરતાં ઓછા સમય માટે	૧૦ %
૩૦ દિવસથી ૧ વર્ષ કરતાં ઓછા સમય માટે ૫.૫ %		૫ વર્ષ અને ઉપરાંતના સમય માટે	૧૦.૫ %
૧ વર્ષથી ૨ વર્ષ કરતાં ઓછા સમય માટે	૮ %		

: વધુ વિગત માટે બેન્કમાં રૂબરૂ સંપર્ક સાધો :

શ્રી કનેચાલાલ વૃજલાલ પંડ્યા (શેરમેન)

શ્રી વલ્લભભાઈ ભાઈલાલભાઈ પટેલ (વા. શેરમેન)

શ્રી ઈન્હુકુમાર ઉકાલાઈ પટેલ (મેનેજિંગ ડિરેક્ટર)

શ્રી પુરાણાસ વૃજલાલ શાહ (જો. મે. ડિરેક્ટર)

શ્રી અમ. સી. પાટક (આસી. મેનેજર)

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧]

[૨૧]

પૂ. મુનિશ્રી જંબૂવિજયજી મ.સા. ક્રાશા આગમ સાહિત્યના પ્રકાશનની યોજના

પૂજ્યપાદ આચાર્યદિવશ્રી વિજય સિદ્ધ-
સૂરીશરજી (બાપજી) મહારાજના પણ્ણાલંકાર
પૂજ્યપાદ આ.શ્રી વિજયમેધસૂરીશરજી
મ.સા.ના શિષ્ય પૂ. મુનિરાજશ્રી ભુવન-
વિજયજી મહારાજના શિષ્ય પૂ. મુનિશ્રી
જંબૂવિજયજી મહારાજે અત્યંત પ્રાચીન
ઉત્તલિભિત પ્રતિઓને આધારે એક પછી એક
આગમ સાહિત્યના ગ્રંથોના સંશોધનપૂર્વક
પ્રકાશનની યોજના હાથ ધરી છે. તો જેમને
આ આગમ સાહિત્યમાં રસ હોય અને તેની
બરાબર સાચવણી તથા સદૃષ્યોગ કરે તેમ
હોય તેવા લંડારો તેમ જ મુનિ ભગવંતો
પોતાના પુરા કાયમી સરનામા રૂઠીના

સપ્ટેમ્બરના અંત સુધીમાં મોકલે કે જેથી જેમ
જેમ ગ્રંથો છપાય તેમ તેમ તેમના ઉપર
મોકલવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવે. ગ્રંથ
મોકલ્યા પછી જેમના તરફથી પહોંચ તરત
નહિ આવે તેમનું નામ યાદીમાંથી કાઢી
નાખવામાં આવશે, તેનું ખાસ ધ્યાન રાખવું.

—શ્રી કૈન આત્માનંદ સભા
ઘોડીયાર હોટલની સામે-ખાચમાં,
ખારગેટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧
ફોન : (૦૨૭૮) ૫૨૧૬૯૯૮

આગું વથા વૈણાની એક્સાક્ઝ્યુઝીવ શાકીઓ
માટે વિશ્વાસપાત્ર શ્થળ એટલે જ

Bela

Exclusive Sari Show-Room

Haveli Street, Vora Bazar, Bhavnagar-364001
Phone : (O) 420264 (R) 426294

૨૨]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧

ઉપાસના

(ઓલ ઇન્ડિયા રેડિયો રાજકોટ ટુપરવી રજુ ચયેલ રલકાણિકા.)

પરમ કૃપાળુદેવ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી જગ્યાવે છે કે, આ લોક સમાન જગત ત્રિવિધ તાપથી આકૃષણ્યાકૃષ છે. જંગવાના પાણીને લેવા દોડી તૃષ્ણા છિપાવવા ઈચ્છે છે, એવો દીન છે. એટલે કે પેલું મૃગ પોતાની તૃષ્ણા છિપાવવા માટે દૂરદૂર ચળકાટ મારતી રેતીને પાણી જેવું દેખાવાથી પોતાની તૃષ્ણા છિપાવવા ચારે બાજુ દોડે છે છતાં તેની તૃષ્ણા છિપતી નથી એવી જ સ્થિતિ આપણી છે. કે જ્યાં સુખ અને આનંદ નથી છતાં તેમાં આરોપણ કરીને તે લેવા માટે પેલા મૃગની જેમ આપણે દોડાડાડ કરીએ છીએ. અજ્ઞાનને લીધે સ્વરૂપનું વિસ્મરણ થઈ જવાથી ભયંકર પરિબ્રમણ આપણને પ્રાપ્ત થયું છે. સમયે સમયે અતુલ ખેદ, જવરાદિક રોગ, મરણાદિક ભય, અને વિયોગાદિક દુઃખને આપણે અનુભવીએ છીએ. એવી અશરણતાવાળા આ જગતને-આપણને એક સત્પુરુષ જ શરણ છે. એવા પરમપુરુષ અને તેમની વાણી વિના કોઈ એ તાપ અને તૃષ્ણા છેઠી શકે નહીં એમ નિશ્ચય છે. માટે ફરી ફરી તે સત્પુરુષના ચરણનું ધ્યાન કરો. તેની ઉપાસના કરો; તેની ભક્તિ કરો. તેનાં ગુણગ્રામ કરો.

જે સંપૂર્ણ બધા જ દોષથી અદારે દૂષણાથી મુક્ત છે, અને પોતામાં જ પરમ સુખ અને પરમ સમાધિ પરમ આનંદ અનુભવી રહ્યાં છે તેવાં પૂર્ણ પુરુષની ઉપાસના કરવાથી તેઓ આપણને પણ મુક્તિ એટલે કે સંસારનાં શોક,

દુઃખ, આધિ, વાધિ, ઉપાધિના ત્રિવિધ તાપથી મુક્ત કરાવી, જ્ઞાન દર્શનાદિક અનુપમ વસ્તુઓ પ્રાપ્ત કરાવી, જેમાં પરમ સુખ અને પરમ આનંદનો અખંડ નિવાસ છે, જન્મ-મરણની વિંબનાનો અભાવ છે, શોક ને દુઃખનો કષય છે તેવી પરમ સ્થિતિને પ્રાપ્ત કરાવી શાશ્વત સુખમાં નિવાસ કરાવશે.

એટલે જ તેઓએ ફરી ફરી જગ્યાવ્યું છે કે દેહ છતાં જેની દશા દેહાતીત છે. માર્ગને પામેલો માર્ગ પમાર્ગ. જેણો માર્ગ જોયો, જાણ્યો, અનુભવ્યો હોય તે મોક્ષમાર્ગનો નેતા થઈ શકે. તેવા પરમ પુરુષ સદ્ગુરુએ કર્મરૂપ પર્વતો સ્વવીર્ય કરી દેહધારીપણો તોડ્યા. અને તેથી જીવન મુક્ત થઈ મોક્ષમાર્ગના નેતા - મોક્ષમાર્ગના બતાવનાર થયા. ફરી ફરી દેહ ધારણ કરવાનું, જન્મવા મરવારૂપ સંસારનું કારણ કર્મ છે, તેને સમૂળા છેદાથી નાશ કર્યાશી, તેમને હવે ફરી ફરી દેહ ધારણ કરવાપણું નથી. મુક્ત આત્મા ફરી અવતાર ન લે.

આવા જે ગુણવાળા, પરમ આપ્ત, પરમ સદ્ગુણ, પરમ જ્ઞાની, પરમ વીતરાગ, તેની ઉપાસના, તેની પાસે તેના ચરણોમાં સાક્ષાત્ રહેવું. જેમની આજ્ઞાએ ચાલવાથી નિઃસંશય મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય. તેમને પ્રગટેલ ગુણોની પ્રાપ્તિ થાય. તેમની ભક્તિથી, તેમની ઉપાસનાથી. તેમની આજ્ઞાએ ચાલવાથી સર્વથા જન્મ-મરણથી મુક્તિ થાય.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક ૭-૮, ૧૬ મે-જૂન ૨૦૦૧]

[૨૩]

શ્રીમદ્ રાજયંદ્રળ્લાં ઉપરાંત જાગ્રાયું છે કે, આત્મા વિનયી થઈ સરળ અને લઘુત્વભાવ પામી સદૈવ સત્યુરૂષના ચરણ ક્રમણ પ્રતિ રહ્યો, તો જે મહાત્માઓને નમસ્કાર કર્યા છે તે મહાત્માઓની જે જાતિની રિષ્ટિ છે, તે જાતિની રિષ્ટિ સંપ્રાય કરી શકાય.

તેમની ઉપાસના કરનાર આત્મા તેમના જેવો જ બને. આ તેવી આશ્રમજનક અદ્ભુત ઘટના છે.

કોઈપણ પ્રકારે જીવ પોતાની કલ્યાણાં કરી સત્તને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. સજીવનમૂર્તિ પ્રાપ્ત થયે જ સત્ત પ્રાપ્ત થાય છે, સત્ત સમજાય છે, સત્તનો માર્ગ મળે છે, સત્ત પર લક્ષ આવે છે. સજીવન મૂર્તિના લક્ષ વગર જે કંઈપણ કરવામાં આવે છે તે જીવને બંધન છે. આ અમારું હૃદય છે. આમ પરમ પુરુષ શ્રીમદ્ રાજયંદ્રળ્લાંનો પોતાનું હૃદય ખુલ્લું કર્યું છે.

એટલા જ માટે કહ્યું છે કે માત્ર જ્ઞાનીને, સદ્ગુરુને, સજીવન મૂર્તિને-સત્યુરૂષને જે ઇચ્છે છે, ઓળખે છે, અને ભજે છે તે જ તેવો થાય છે, અને તે ઉત્તમ મુમુક્ષુ જાગ્રાવો યોગ્ય છે.

જ્ઞાની પુરુષના આ અંતર આશયને આપણે બરાબર સમજીને વિચારવા જેવું છે. જ્ઞાની તે સત્યુરૂષ એટલે આપણા માની લીધેલાં નહીં, પરંતુ જે સર્વ દોષોથી મુક્ત છે, જેની વીતરાગ દરા છે, આત્મ જ્ઞાનને વિષે જેમની સ્થિતિ છે, આત્મસ્વરૂપને વિષે જેમની સ્થિતિ છે

એટલે પરમભાવની ઈચ્છાથી જે રહિત થયો છે તથા શત્રુ, ભિત્ર, હર્ષ, શોક, નમસ્કાર, તિરસ્કારાદિ ભાવ પ્રત્યે જેમને સમતા વર્તે છે. માત્ર પૂર્વ ઉત્પન્ન થયેલાં એવાં કર્મના ઉદ્યને લીધે જેમની વિચરવા આદિ કિયા છે, અજ્ઞાની કરતાં જેની વાણી પ્રત્યક્ષ જુદી પડે છે, જેમની વાણી અપૂર્વ છે, અને પરમશુદ્ધ એટલે ષટ્ટર્શનિના યથાર્થિત જાણ -તેના તાત્પર્યને જાણે છે એવાં સદ્ગુરુ-જ્ઞાની-સજીવન-મૂર્તિની ઉપાસનાથી ભવ્ય પરિમાન આવે છે.

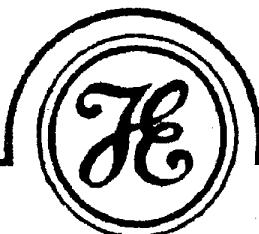
માટે જ શબ્દરી જેવી ધીરજ રાખીને પોતાનું હૃદયમંદિર આંગણું સ્વચ્છ કરતાં રહી, એવા વીતરાગ પુરુષ, સદ્ગુરુણી પ્રાપ્તિની જંખના રાખીને, નિરંતર પાત્રતા પ્રાપ્તિ માટેનો પ્રયાસ કરતાં રહી, શમ-સંવેગ-નિર્વેદ, આસ્થા અને અનુકૂળ ગુણોનું સેવન કરતાં રહી, દ્યાશાંતિ ક્ષમા - સત્ય - ત્યાગ - વૈરાય - પરોપકાર વિગેરે ગુણોનું સેવન કરતાં જેમ શબ્દરીને માટે સાક્ષાત્ શ્રી રામ પ્રભુ પધાર્યા તેમ આપણાને પણ તેવી ઉપાસનાથી આપણા કલ્યાણમૂર્તિ પરમપુરૂષનો યોગ સત્તવે જરૂર જરૂર પ્રાપ્ત થશે. અને તેમનાં સાક્ષાત્ ચરણોમાં નિવાસ કરી, તેમની ભક્તિથી તેમની આજ્ઞાનું પાલન કરીને - પરિભ્રમણમાંથી, જન્મ મરણના ફેરામાંથી મુક્ત થઈશું.

ॐ શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ:

રજુઆત : મહેન્દ્રભાઈ મુ. શાહ

*With Best Compliments
From*

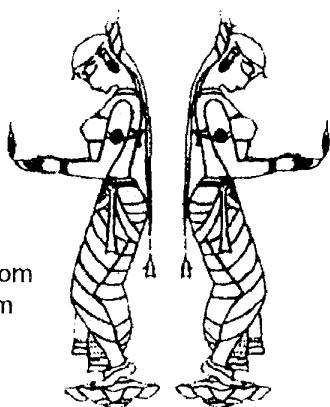

**JACOB ELECTRONICS
PVT. LTD.**

Mfrs. Audio cassette, componants
and compact disc Jonrl box.

1/2 & 3 Building, "B" Sona Udyog,
Parsi Panchayat Road,
Andheri (E), MUMBAI-400 069

Website : WWW JetJacob.com
E-mail : JetJacob@vsNL.com

Tel : 838 3646
832 8198
831 5356
Fax : 823 4747

જીવન જીવવાનો કક્કો

રજૂકર્તા : કાંતિલાલ આર. સલોત

ક	કોધને કાબૂમાં રાખજે, કળથી તું કામ લે જે.
ખ	ખુમારી ખંખેરી નાખજે, ખુશામત તું ના કરજે.
ગ	ગમને તું ગળી જજે, ગર્વથી તું ના રહેજે.
ધ	ધમંડથી તું ના ધેરાજે, ધર ધર સેવા તું કરજે.
ચ	ચપળતા તું ચલાવી લેજે, ચશમધોષ ના કરજે.
છ	છેલભટાઉં તું ના બનજે, છેતરથીઓ ના કરજે.
જ	જિંદગી તું જતી જજે, જીભા જોડી ના કરજે.
ઝ	જંગાવાતે તું જુમી જજે, જીંદાદિલ સદા રહેજે.
ટ	ટાપ્ટીપ તું ના કરજે, ટીકા કોઈની ના કરજે.
ઠ	ઠાવકાઈથી તું રહેજે, ઠગાઈ કદિ ના કરજે.
ઢ	ઢ્યુ પઢ્યુ મન ના કરજે, ઢંક પીછોડો ના કરજે.
ણ	'ણ' કોઈનો થયો નથી જ, માણસ બનીને તું રહેજે.
ત	તું તારું સંભાળજે, તકરાર કદિ ના કરજે.
થ	થાવર કદિ ના રાખજે, થપ્પડ કદિ ના ખાજે.
દ	દિલાવર સદા બનજે, દલિતની સેવા તું કરજે.
ઘ	ધર્મિષ સદા તું બનજે, ધતીંગ કદિ ના કરજે.
ન	નિંદા કોઈની ના કરજે, નીતિ-રીતિથી તું રહેજે.
પ	પરમાર્થ સદા તું બનજે, પરહુઃખે મન પીગાળજે.
ફ	કુલાશી તું ના બનજે, ફના થાજે તું પરકાજે.
બ	બાહારૂર સદા તું બનજે, બફાટ કાંઈએ ના કરજે.
ભ	ભલાઈમાં તું ભલો રહેજે, ભલાઈનો ભંગ ના કરજે.
મ	મગરબીથી તું રહેજે, મફતીયું કદિ ના લેજે.
ય	યશરવી તું જગમાં થજે, યુગમાં યાદગીરી થાજે,
ર	રૂશવત કદિ ના લેજે, રીત ભાતથી તું રહેજે.
લ	લોભ સાથે તું થોભજે, લુચ્યાઈ જરા ના કરજે.
વ	વફાદાર સૌનો બનજે, વિફળ જિંદગી ના કરજે.
શ	શરીર તંદુરસ્ત રાખજે, શુભ સૌનું તું ઈચ્છાજે.
સ	સાદાઈ સદા તું રાખજે, સનમાન સૌનું કરજે.
ષ	ષેષી બનીને તું રહેજે, ષેય સૌનું તું કરજે.
હ	હર હંમેશા હસતો રહેજે, હોશિયારીથી જીવન જીવજે.
ળ	નળ રાજાની જેમ તું જીવજે, કુમારપાળ રાજાની કીર્તિ કરજે.
શ	જ્ઞાન દાખિ તું સદા રાખજે, જ્ઞાનનો દુરૂપયોગ ના કરજે.

Shree Atmanand Prakash

□ मे-जून : २००१

Regd. No. GBV. 31

वैरोत्पादी शमध्वंसी क्रोध आरोग्यवाधकः ।
सुखश्रेयोऽभिलाषी तन्नहि क्रोधवशो भवेत् ॥

ફ

ક્રોધ વેર ઊભું કરે છે, શાંતિ (સમભાવ)ને નાટ કરે છે અને આરોગ્યને બગાડે છે. માટે સુખ તથા કલ્યાણના અર્થીએ ક્રોધને વશ થવું ન ઘટે. ૧૦

ફ

One desirous of happiness and well-being, should not be subject to anger which generates enmity, destroys peace and impairs health. 10

(કલ્યાણભારતી ચેપ્ટર-૬,
ગાથા-૧૦, પૃષ્ઠ-૧૦૫)

ફ

માન,

FROM :

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નો. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ખારગેડીટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

મુદ્રક અને પ્રકાશક : 'શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, વતી શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહને સ્મૃતિ ઓફસેટ, જૈન વિદ્યાર્થી ગૃહ કંપાઉન્ડ, સોનગઢ-૩૬૪૨૫૦માં છપાવેલ છે અને શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેડીટ, ભાવનગરથી પ્રસિદ્ધ કરેલ છે.'